

خداوند در آیه‌ی اول سوره‌ی اسراء فرمود: «سبحان الذی أسرى بعبده لیلاً من المسجد الحرام إلى المسجد الأقصى الذی بارکنا حوله لنریه من آیاتنا إنه هو السميع البصیر» مهمترین حرکت فیزیکی در تاریخ، سیر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم از مسجد الحرام در مکه به مسجد الاقصی در بیت المقدس و از آنجا به سوی آسمان بوده است. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم از بیت المقدس راهی آسمانها و عرش خداوند شد و به قدری به خداوند نزدیک شد که فاصله او تا خداوند به اندازه دو کمان، بلکه کمتر بود؛ «ثم دنا فتدلی فکان قاب قوسین أو أدنی» البته واضح است که این قرب و نزدیکی، معنوی است، نه فیزیکی. اما به هر حال، عروج پیامبر به آسمانها از مسجد بوده است. در این سفر مبارک، پیامبر تمام بهشت و جهنم و اهل آنها و اتفاقات عالم و تمام موجودات ملک و ملکوت را مشاهده نمود.

معراج جسمانی برای هر کسی حاصل نمی‌شود، بلکه برای اوحدی از انسانها حاصل می‌شود، اما عروج روحی و معنوی به حسب مراتب ایمان و سعی انسانها می‌تواند برای هر انسانی حاصل شود. همانگونه که معراج جسمانی از مسجد بوده است، عروج روحانی انسان نیز در مسجد، بهتر و کاملتر حاصل می‌شود. البته مسجد الاقصی ویژگیهای خاص به خود را دارد که مساجد دیگر جز مسجد الحرام، آن را واجد نیستند، اما به هر جهت، هر مسجدی می‌تواند تا حدی، عروج معنوی انسان به آسمان را رقم بزند؛ لذا انس انسان با مسجد فوائد معنوی بسیاری را مترتب است.

درباره مسجد الاقصی باید گفت این مسجد دارای ویژگیهای منحصر به فردی است که آن را به پایانه کره زمین به سوی آسمانها تبدیل نموده است؛ حکومت حضرت سلیمان ع که در آن، حضرت مسلط بر جن و انس بود در بیت المقدس بود، عروج حضرت عیسی علیه السلام به آسمان، از مسجد الاقصی بود و بازگشت ایشان از آسمان در آخرالزمان نیز از آنجاست، معراج پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم نیز از آنجا بوده است. این اتفاقات نشان دهنده ارتباط خاص بیت المقدس با آسمانهاست و شاید یکی از ویژگیهایی که موجب طمع زیاد در آن شده است همین باشد.